

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega

Leto XXI; številka 516 datum II II 2018

Zakaj vsi sveti ni isto kot dan mrtvih

1. novembra praznujemo **praznik vseh svetih**. Uradno državno poimenovanje tega dneva je **dan spomina na mrtve**, skrajšano dan mrtvih. Dve popolnoma različni poimenovanji za isti praznik – prvo lahko doživljamo kot polno upanja (vsi sveti), drugo kot nekaj žalostnega, morečega, dokončnega.

So naši pokojni res mrtvi ... Tako rekoč nedopustno je, da bi kristjani zavestno ali pomotoma uporabljali izraz “dan mrtvih”. **Naša vera v Kristusa, ki je z vstajenjem premagal smrt in tako tudi vsem nam odprl vrata večnosti, bi nam morala namreč preprečevati, da bi na naše preminule gledali kot zgolj na “mrtve”.** Mrtvi ... Kako moreč in dokončen izraz. *Kaj je v resnici mrtvega, ko nekdo umre?* Kristjani verujemo, da umre le telo, naš fizični oklep oziroma lupina. Duša ter vse, kar jo je za časa našega zemeljskega življenja oblikovalo, pa se – tako upamo – **združi z Bogom**. Zato si vse življenje prizadevamo za to, da bi nekoč tudi mi dosegli večno življenje, v katerega vstopamo skozi nevidna vrata smrti našega fizičnega telesa.

... ali živi? Apostol Pavel je v prvem pismu Korinčanom o razliki med zemeljskim in nebeškim – večnim védenjem zapisal: **“Zdaj gledamo z ogledalom, v uganki, takrat pa iz obličja v obličje. Zdaj spoznavam deloma, takrat pa bom spoznal, kakor sem bil spoznan.”** (1 Kor 13,12) Potemtakem so naši preminuli ali pokojni še kako **živi**. Morda bi lahko celo rekli, da so na nek način bolj živi kot mi, ki smo še ujeti v omejene dimenzije časa in prostora. Imajo namreč spoznanje in védenje, ki je našemu omejenemu umu za zdaj še skrito.

Vsi sveti – praznik, ki nas povezuje z večnostjo ... Na spletni strani Slovenske škofovske konference o prazniku vseh svetih piše: **“To je slovesni godovni dan naših dragih, v Kristusu starejših bratov in sester, ki so dober boj izbojevali, tek dokončali, vero ohranili** (prim. 2 Tim 4,7). **Zdaj se radujejo v neizrekljivem in veličastnem veselju** (prim. 1 Pt 1,8), **s svojim zgledom svetijo tudi nam,**

kažejo kako priti do zmage ter nas podpirajo s svojo priprošnjo, ki je v zelo veliko oporo naši slabosti.”

Na praznik vseh svetih se torej ljubeče spominjamo vseh naših rajnih, ki se že veselijo v večni Božji svetlobi. V molitvi pa se jim priporočimo tudi sami, naj pri Bogu posredujejo za naše slabosti in šibkosti, da se jim bomo nekoč, ko bo umrlo naše umrljivo telo, pridružili tudi mi. Vir: Aleteia.si

Pon., 12. 11. Jozafat	Ob 17. uri za + Štefko Mihelič – <i>po maši</i> srečanje članov ribniškega ŽPS-ta
Tor., 13. 11. Stanislav Kostka	Ob 17. uri za + Vincencija Grateja
Sre., 14. 11. Nikolaj Tavelić	Ob 8. uri za žive in + župljane
Čet., 15. 11. Albert Veliki	Ob 17. uri za + Krist(in)o Mihelič - <i>po maši</i> srečanje sodelavcev ŽK
Pet., 16. 11. Marjeta Škotska	Ob 17. uri za + Miroslava Kolmana
Sob., 17. 11. Elizabeta Ogrska	Ob 15. uri pri Mariji za + Tončko in Frančeka Vomerja Ob 17. uri za + Izabelo Miklavc in vse + na Kralovem
Ned., 18. 11. 33. NEDELJA MED LETOM	Svetovni dan ubogih Ob 8. uri za + Marjeto Zorec in vse + na Kajžerjevem <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Marijo Osrajnik in sina Marjana</i> Ob 11.30 za + Mitja Kanopa
Pon., 19. 11. Matilda	Ob 17. uri Bogu in Devici Mariji na čast za dušno in telesno zdravje
Tor., 20. 11. Edmund	Ob 17. uri za + Jožefa Pušnika
Sre., 21. 11. Dar. Device Marije	Ob 8. uri za žive in + župljane
Čet., 22. 11. Cecilija	Ob 17. uri za žive in + organiste, zborovodje in pevce
Pet., 23. 11. Klemen	Ob 17. uri za + Viktorja Loperta

Sob., 24. 11. Andrej Dung Lac	Ob 15. uri v Josipdolu za + Bogomirja Karata ter Bojano in Mirka Ob 17. uri za + Alojzijo Pušnik – <i>daritev – sv. mašo oblikujejo veroučenci 8. razreda</i>
Ned., 25. 11. JEZUS KRISTUS, KRALJ VESOLJSTVA	<i>Začetek tedna Karitas</i> Ob 8. uri za + Daniela Frica ter žive in + sorodnike <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Marijo Ričnik</i> Ob 11.30 za + Ferdinanda Ladineka ter Marijo in 2 sina

Teden zaporov 2018

V tednu **od 18. do 24. novembra** bomo tudi letos obhajali teden zaporov. Vsako leto ga obhajamo v okviru Katoliške Cerkve in tudi drugih krščanskih cerkva ter skupnosti. Namen tedna zaporov je, da bi se kristjani zavedali potreb vseh, ki jih dotika beseda zapor: zaprte osebe in njihove družine, žrtve kaznivih dejanj, zaposlenih v zaporskem sistemu in vseh drugih, ki skrbijo za zapornike.

Naslov letošnjega tedna zaporov je **Bližajmo se z zaupnostjo**. Poziv k zaupnosti odkriva še bolj izzivalno potovanje, na katero se lahko odpravi vsak, posebej še v času preizkušnje. Vsi lahko prepoznajo v sebi klic ali tiho hrepenenje po milosti in usmiljenju, ki bi jim bilo v pravem trenutku v pomoč. V tednu zaporov, ko se z zaupnostjo bližamo Njegovemu prestolu, **stopimo skupaj v molitvi, da bi vsi prizadeti spoznali, kaj pomeni odkriti sočutje Božjega usmiljenja in milosti Jezusa Kristusa, ki nas nosi skozi izčrpavajoča in težavna obdobja preizkušenj. »Bližajmo se z zaupnostjo ...' kamor so se odpravili mnogi pred nami in kamor se odpravljamo v molitvi skupaj.«**

Naj nas letošnji teden zaporov med seboj poveže v molitvi in skrbi za vse brate in sestre, ki v sebi doživljajo zapor in težo življenja v različnih dimenzijah.

Robert Friškovec, zaporniški vikar

Miselnost kaznjenca

Nekaj dni nazaj sem se zalotil, da funkcioniram kot kaznjenc: stisnjen v sebi, nič si ne upam ... zdi se mi, da se moram vsemu odpovedati ... neprestano imam občutek, da naredim premalo ... stalno pod bremenom krivde in osramočen ... poln neke nestrpnosti, da se že konča ... s polno glavo različnih opravil in stikov, ki naj bi mi vsi prinesli srečo, pa je kar ni ...

Ko sem bil že pred časom na obisku pri prijatelju-duhovniku in sem rekel, da bi se rad nekaj pogovoril, me je, še preden sem karkoli razlagal, vprašal nekaj, kar si bom po mojem za vedno zapomnil: **“Čutiš, da si ljubljen?”**

Ja, ljubljani smo ... z ljubeznijo poslani v ta svet ... v nobenem položaju nismo za kazni, ob robu ali "do nadaljnega" – tudi če se tako počutimo, za Boga ne! Vsak trenutek mojega življenja je svet v njegovih rokah in obdan z vso njegovo pozorno skrbnostjo. Zato lahko svobodno zadiham – nikoli nisem kaznjenc.

Tretji služabnik se počuti v odnosu zatiranega, prestrašenega, kaznjenca – zato talent zakoplje. Prva dva pa sta v odnosu svobodna, zato tudi talente dasta "v tok".

Kaj pa naša občestva? Koliko se panično oklepamo svojih dobrin, svojih idej, svojih navad? Bomo dali svoje življenje z Jezusom "v tok" sveta? Nas je preveč strah, da nas tok odplavi?

Tudi če bo odplavilo naš konec, Jezus svojega trdno drži v rokah in ga ne bo izpustil. Nikoli.

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko: Gospodar se je odpravil na potovanje in je poklical svoje služabnike ter jim izročil svoje premoženje: enemu je dal pet talentov, drugemu dva, tretjemu pa enega, vsakemu po njegovi zmožnosti, in je odpotoval. Tisti, ki je bil prejel pet talentov, je takoj šel z njim kupčevat in je pridobil pet drugih. Prav tako je tudi tisti, ki je bil prejel dva, pridobil dva druga. Tisti, ki je prejel enega, pa je šel, izkopal zemljo in denar svojega gospodarja skrnil. Čez dolgo časa pa je prišel gospodar teh služabnikov in napravil z njimi račun. Pristopil je tisti, ki je bil prejel pet talentov, in je prinesel pet drugih talentov ter rekel: »Gospod, pet talentov si mi izročil, glej, pet drugih sem pridobil.« Njegov gospodar mu je rekel: »Prav, dobri in zvesti služabnik, v malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil: pojdi v veselje svojega gospoda!« Pristopil je tudi tisti, ki je prejel dva talenta, in je rekel: »Gospod, dva talenta si mi izročil, glej, dva druga sem pridobil.« Njegov gospodar mu je rekel: »Prav, dobri in zvesti služabnik, v malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil: pojdi v veselje svojega gospoda!« Pristopil pa je tudi ta, ki je bil prejel en talent, in je rekel: »Gospod, poznam te, da si trd človek; žanješ, kjer nisi sejal, in pobiraš, kjer nisi vejal; zbal sem se in sem šel ter zakopal tvoj talent v zemljo. Glej, tu imaš, kar je tvojega.« Njegov gospodar mu je odgovoril: »Malopridni in leni služabnik! Vedel si, da žanjem, kjer nisem sejal, in pobiram, kjer nisem vejal; torej bi bil moral dati moj denar menjalcem in ob svojem prihodu bi jaz prejel svojo lastnino z obrestmi. Vzemite mu torej talent in ga dajte tistemu, ki ima deset talentov! Kajti vsakemu, kdor ima, se bo dalo in bo imel obilo; kdor pa nima, se mu bo vzelo še to, kar ima. Naporabnega služabnika pa vrzite ven v temo; tam bo jok in škripanje z zobmi.« (Mt 25,14-30)
